

Maria Pallarès Sans

Maria, parlar de tu

Maria, he necessitat molt de temps per parlar de tu... i sé que encara no és el moment, o potser no ho serà mai... Parlar de tu significa intentar traduir les paraules, tantes situacions, tantes vivències, tants impactes i tants qüestionaments, que crec sincerament que mai seré capaç de fer-ho. Recordes allò que el contingut desborda el continent?... Doncs, això és el què em passa amb tu i, a més, hi ha aquesta especial resistència meva a exterioritzar allò que forma part del nucli més íntim, d'aquest espai únic en el que cadascú es retroba (o hauria de retrobar-se) amb sí mateix. Què és el que em fa escriure alguna cosa en relació amb tu? Només una raó: l'exigència solidària de compartir el que tu i l'Ignasi ens heu transmès en els moments més dolorosos que podem travessar els éssers humans: el sofriment, la malaltia i la mort.

La teva vida, Maria, és testimoni de generositat i receptivitat oberta als altres, sensibilitat per interpretar, respondre a les diferents situacions i necessitats. Et "coneixia" quant valerosa ets i sentia una grana alegria interior per ser així... però la teva manera, la "vostra" manera (indissoluble tu i l'Ignasi, com tantes vegades ens transmeties) de viure i compartir el procés de la teva malaltia, el dolor i la mort, m'ha produït un impacte tan fort que encara estic bloquejada per poder expressar-ho.

“la teva malaltia, el dolor i la mort, m’ha produït un impacte tan fort que encara estic bloquejada per poder expressar-ho.”

Malgrat això, hi ha dues idees fonamentals que voldria ser capaç de transmetre i compartir:

[La Força del vostre Amor](#), que va aconseguir transformar en Vida i Esperança el context hospital/malaltia

[La Generositat del vostre Amor](#), capaç de transcendir el drama personal i de parella per tal de ser receptius a les repercussions que la vostra situació podia tenir en cadascú dels que intentàvem acompanyar-vos.

La receptivitat, acompanyada d'una resposta solidària, és un dels millors i més poc freqüents bens de la humanitat; però, quan es produeix en una situació com la teva, en la que el ser humà ha de concentrar tota la seva capacitat i energia per intentar sobreviure... el fet que tu hagis desviat aquesta energia cap a nosaltres, pendent de com es estava afectant "la teva situació" i què ens

Maria Pallarès Sans

---

podies aportar “tu” per “ajudar-nos”, això, Maria, és el què voldria compartir i no em sento capaç d’expressar...

De manera molt esquemàtica, parlar de tu és parlar de la teva receptivitat incondicional cap als altres, de la teva sensibilitat per respondre a les demandes no expressades... I, sobretot, de la gran capacitat teva per Estimar – que va trobar la plenitud en la trobada amb Ignasi- i va aconseguir travessar el “replegament natural” davant la malaltia i la mort, en un últim acte de generositat in obertura cap a tots els que intentàvem acompanyar-te.

Gràcies, Maria

Teresa Pallarés Soubrier

Lorca, gener de 2005